

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/12/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112207854
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112207854.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a JUDr. Evy Barcajovej v právnej veci navrhovateľky: K. B., rod. B., nar. X.X.XXXX, bytom C., B. XX, zastúpená JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom, Nám. SNP 2, Trnava, proti odporcovi: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, C., zastúpený Ivetou Orlíkovou, advokátkou, Kapitulská 6, Trnava, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej Q. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 14. novembra 2012, č.k. 20P/150/2012-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozvodu manželstva a v časti zverenia, zastupovania a správy majetku maloletých detí **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výživného na maloletú Q. **m e n í t a k**, že odporca je povinný platiť maloletej od právoplatnosti tohto rozsudku výživné v sume 70 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk navrhovateľky.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd manželstvo účastníkov konania, uzavreté dňa 1.12.1990, zapísané v Knihe manželstiev matričného úradu Mesta Trnava, vo zväzku 49, ročník 1990 na str. 12, pod por. č. 557 rozviedol, maloletú Q. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach do jej plnoletosti, odporcu zaviazal platiť na výživu maloletej sumu 180 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovení § 18, § 19 ods.1, § 23 ods. 1 a 2, § 24 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 a § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine a vecne ho odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané splnenie zákonných podmienok na rozvod manželstva vzhľadom na vážny a trvalý rozvrat ich vzťahov, keď manželstvo neplní svoj účel, manželia síce žijú v jednom byte, ale dlhodobo oddelene, od júla 2011 sa intímne nestýkajú a spoločne sa nezúčastňujú ani na výchove svojej dcéry Q.. V dôsledku nezhôd, ktoré medzi nimi vznikali sa navrhovateľka voči odporcovi citovo odcudzila, sama niekoľkokrát zdôrazňovala, že nemá záujem obnoviť manželské spolužitie a chce sa s odporcom rozviesť. Prvostupňový súd bol toho názoru, že nie je možné nútiť jedného z manželov, aby proti svojej vôli žil s druhým manželom, keď tak nechce, keďže manželstvo je dobrovoľný zväzok muža a ženy, ktorí do manželstva dobrovoľne vstupujú a nemá nikto právo, aby nemohli jeden z nich dobrovoľne aj z tohto zväzku vystúpiť. Vzhľadom na vyjadrenie navrhovateľky, že sa chce rozviesť a nechce ďalej žiť s navrhovateľom súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a ich manželstvo rozviedol. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že manželstvo navrhovateľky a odporcu netvorí harmonické

a trvalé životné spoločenstvo a pokojné a harmonické spolužitie, nie je už ani rovnaké ich postavenie, ako manželov v rodine tak, ako to bolo pri uzavretí ich manželstva, ako rodina už nevytvárajú svojim chovaním a správaním prirodzené prostredie pre rast a blaho všetkých členov, najmä svojich detí. V manželstve a rodine nevládla atmosféra vzájomného porozumenia, tolerancie, dôvery a lásky. Manželia majú rozdielnosť pováh, záujmov a názorov na výchovu detí, na hospodárenie, vedenie domácnosti a hospodárenie s finančnými prostriedkami, ako to vyplynulo aj z výpovede navrhovateľky a svedkyne, keď odporca navrhovateľku vydeľoval s peniazmi. Z manželstva navrhovateľky a odporcu pochádzajú dve deti a to V. nar. X.X.XXXX a maloletá Q., ktorú prvostupňový súd na čas po rozvoде zveril do osobnej starostlivosti matky a zaviazal otca na čas po rozvoде platiť na výživu maloletej Q. mesačne sumu 180 eur, keď pri takomto určení výživného na maloleté dieťa vychádzal z toho, že odporca dostal od svojho zamestnávateľa JAVYS, a.s. vyplatené stabilizačné vo výške 56.738,16 eur, čo je značná suma z ktorej otec môže bez problémov takto určené výživné uhrádzať. Nepriznal však výživné v rozsahu požadovanom matkou (300 eur), pretože tu bral do úvahy aj súčasný fyzický vek maloletej z čoho vyvodil záver, že momentálne je táto suma primeranou a z tejto môže matka primerane uhrádzať všetky náklady spojené s tým spojené. O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p..

Proti rozsudku prostredníctvom svojej advokátky podal odvolanie v celom rozsahu odporcu, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozvođu manželstva zamietol a v prípade jeho potvrdenia, aby určil odporcovi výživné v minimálnej výške. Dôvodil tým, že v ich prípade nejde o žiaden trvalý a dlhodobý rozvrat v rodine. Taktiež uviedol, že v časti určenia výšky výživného vychádzal prvostupňový súd zo sumy 56.738,16 eur, ktorá mu bola vyplatená jeho bývalým zamestnávateľom avšak ako vyplýva z výpisu účtu bola mu poukázaná len suma 48.728,04 eur, ktorú použil na predčasné splatenie spoločného úveru manželov vo výške 39.717,90 eur. Od augusta 2011 bol práceneschopný, keď ako vyplynulo z potvrdenia Sociálnej poisťovne mal v tom čase príjem 600 eur a od 15.9.2012 bol evidovaný ako nezamestnaný a od 19.12.2012 je zamestnaný u zamestnávateľa PALMA Group, a.s. Bratislava, kde jeho čistý mesačný príjem predstavuje cca 618 eur.

Navrhovateľka odvolací návrh nepodala, k odvolaniu odporcu sa vyjadrila prostredníctvom svojho advokáta, v ktorom uviedla, že odvolanie odporcu je účelové, a aj keď odvolanie čo výživného nepodala, navrhla aby odvolací súd toto zvýšil na sumu 300 eur mesačne, pretože v takom rozsahu je toto opodstatnené, keď zodpovedá potrebám maloletej a aj možnostiam odporcu.

Kolízny opatrovník odvolací návrh nepodal. K odvolaniu odporcu sa vyjadril v tom smere, že navrhuje napadnutý rozsudok v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností potvrdiť.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods.1 O.s.p.), oprávnenou osobou účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201, 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a e) O.s.p), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), a to podľa § 214 ods. 1, § 211 ods. 2 a § 101 ods. 2 O. s. p. na pojednávaní v neprítomnosti zástupcu riadne predvolaného opatrovníka (ktorý neprítomnosť zástupcu ospravedlnil kolíziou pojednávaní, teda bez dôležitého dôvodu a navyše i prejavil súhlas s rozhodnutím vo veci napriek svojej neprítomnosti), vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, oboznámením potvrdenia o príjme odporcu zo dňa 11.04.2013 a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu je treba priznať čiastočný úspech čo do rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti o výživnom avšak nie je možné mu priznať úspech v ostatných častiach, pretože napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť v spolužití, verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia (ods. 1). Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí (ods. 2). Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19 (ods. 3).

Spoločnosť má záujem na manželstvách predstavujúcich harmonické a trvalé životné spoločenstvo muža a ženy v zmysle § 1 Zákona o rodine, pretože takéto manželstvá majú najlepšie predpoklady na splnenie svojho hlavného účelu, ktorým je založenie rodiny a riadna výchova detí. Citované ustanovenie § 22 Zákona o rodine preto zakotvuje, že iba v odôvodnených prípadoch možno pristúpiť k rozvodu manželstva. Vyjadruje sa tým súčasný význam manželstva a záujem spoločnosti na pevných a trvalých manželských zväzkoch. Znamená to, že manželstvo možno rozviesť iba ak rozvod je odôvodnený. Rozvod má byť takým opatrením, ktoré má umožniť rozchod manželov len vtedy, ak iné riešenie už nezostáva. Rozvod manželstva je odôvodnený len vtedy, ak sú splnené podmienky v cit. § 23 Zákona o rodine, teda ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a nie je možné očakávať ani obnovenie manželského spolužitia v budúcnosti. Je pritom v právomoci súdu, aby posúdil vážnosť narušenia a trvalosť rozvrátenia vzťahov medzi manželmi, so zreteľom na ich celkové správanie sa a to z hľadiska účelu manželstva. Účel manželstva pritom vyplýva z jeho základných funkcií biologickej, výchovnej, vzájomnej pomoci a hospodárskej. Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvodom je skutočnosť, že sa manželia alebo jeden z ich vo vzájomnom správaní neriadia pravidlami stanovenými v Zákone o rodine (§ 18 a § 19), a že toto správanie, so zreteľom na jeho dĺžku a intenzitu, spôsobuje vážny rozvrat medzi manželmi. Základným kritériom úvahy či manželstvo účastníkov je vážne rozvrátené v zmysle citovaného § 23 Zákona o rodine sú hľadiská objektívne. Vážnosť rozvratu vzťahu medzi manželmi je daná jeho intenzitou (hĺbkou) a trvaním. Intenzita rozvratu vzťahov medzi manželmi je závislá od toho, do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných vecí manželského spolužitia, teda akým spôsobom a v akom rozsahu manželia porušujú vo vzájomnom správaní sa pravidlá, ktoré vyplývajú v citovaných ustanovení Zákona o rodine. Trvalosť rozvratu vzťahov medzi manželmi nezáleží len na tom, aká dlhá doba uplynie od vzniku rozvratu do podania návrhu na rozvod manželstva, ale aj na povahe príčin rozvratu a miere ich následkov. Záver o vážnosti rozvratu vzťahov medzi manželmi v zmysle citovaného § 23 ods. 1 Zákona o rodine je teda odôvodnený vtedy, ak sa rozvrat vzťahov medzi manželmi javí ako neodstrániteľný a nenapraviteľný stav. Zrušenie manželstva rozvodom je viazané na zistenie príčinnej súvislosti medzi vážnym rozvratom vzťahov medzi manželmi a nemožnosťou plnenia účelu manželstva.

V danom prípade, dokazovaním vykonaným prvostupňovým súdom, ale aj na odvolacom súde bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne a trvalo rozvrátené, že ich manželstvo nemôže plniť a ani dlhodobo neplní svoj účel a zároveň i to, že od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Navrhovateľka a odporca síce žijú spoločne v jednej domácnosti, avšak prestali spoločne hospodáriť, žiť intímny manželským životom, navrhovateľka nemá záujem o vzájomné spolužitie, stratila k odporcovi citovú väzbu. Manželstvo navrhovateľky a odporcu si neplní žiadnu zo svojich základných funkcií, je dlhodobo neusporiadané a harmonické obnovenie manželského spolužitia je vzhľadom na odmietavý postoj navrhovateľky nereálne. Ďalšie trvanie tohto formálneho zväzku nie je v spoločenskom záujme a tento neusporiadaný stav nie je ani v záujme maloletých detí pochádzajúcich z manželstva navrhovateľky a odporcu, keďže manželstvo navrhovateľky a odporcu nevytvára harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré by zabezpečovalo riadne výchovné prostredie. Takýto stav, vzhľadom na jeho dĺžku aj intenzitu, je nutné v danom prípade definovať ako vážny rozvrat vzťahov medzi manželmi. Za hlavnú príčinu tohto rozvratu odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania považuje správanie sa odporcu k navrhovateľke, ktorá vplyvom toho stratila k nemu akúkoľvek citovú väzbu, ktorú skutočnosť v konaní preukazovalo aj početné množstvo podaní týkajúcich sa občianskeho spolunažívania. Za danej situácie, najmä vzhľadom na postoj navrhovateľky, ktorá kategoricky odmieta možnosť obnovenia spolužitia s odporcom, bol zároveň splnený ďalší zákonný predpoklad rozvodu manželstva a to, že od manželov ani nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia v budúcnosti a zároveň od navrhovateľky nemožno spravodlivo žiadať a ani očakávať, aby zotrvala v nevyhovujúcom manželstve s odporcom.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať majetok, keď odvolací súd má za to, že navrhovateľka poskytovala maloletej riadnu starostlivosť a opateru aj doposiaľ poskytuje a v jej výchove a vplyve na maloletú neboli zistené žiadne nedostatky vo vzťahu k jej zdarnému vývoju, pričom sám odporca nemal výhrady, aby v prípade rozvodu bola maloletá dcéra zverená do výchovy matky.

V otázke úpravy styku otca s maloletou súd prvého stupňa tento neupravil, keď z ust. § 25 ods. 2 zák. o rodine vyplýva, že súd nemá povinnosť pri rozvode upraviť styk ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Ako vyplynulo z konania na súde prvého stupňa rodičia maloletej žiadali momentálne styk neupravovať pričom kolízny opatrovník v tomto smere taktiež navrhol styk neupravovať, pretože rodičia maloletej stále žijú v spoločnej domácnosti.

S poukazom sa vyššie uvedené zdôvodnenie, boli splnené podmienky, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa aj v uvedených častiach ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil.

Súd prvého stupňa však nesprávne ustálil výšku výživného. Pri výške priemerného čistého mesačného príjmu výživou povinného otca, ktorý dosahuje u svojho terajšieho zamestnávateľa PALMA Group, a.s. Bratislava, s ktorým uzavrel pracovný pomer 19.11.2012, teda pri sume 667 eur (2670,53 : 4), bola potom na vyživovacie povinnosti otca použiteľnou suma v rozpätí 133,40 - 167,75 eur (v súlade s tým záverom

ustálenej rozhodovacej praxe tunajšieho odvolacieho súdu vo veciach výživného, podľa ktorého zo zisteného čistého mesačného príjmu výživou povinného rodiča možno na všetky vyživovacie povinnosti počítať s percentuálnym vyjadrením v rozsahu 20 - 25 % príjmu). S prihliadnutím k tomu, že odporca má vyživovaciu povinnosť aj k svojmu plnoletému synovi V., ktorý sa návrhom na začatie konania, vedeného na Okresnom súde Trnava pod č.k. 20P/327/2012 domáha voči odporcovi určenia výživného, zaťažovala uvedená skutočnosť to, že ju bolo treba zohľadniť pri odchýlení sa od vyššie uvedenej zásady, bolo treba v tomto prípade vyjsť z hornej hranice percentuálneho vyjadrenia použiteľnosti jeho príjmu s tým, že takto určenú sumu bolo potrebné rozvrhnúť na obidve deti. S prihliadnutím k vyššej miere oboch vyživovacích povinností otca bolo treba v tomto prípade vyjsť z hornej hranice a pri jej rozdelení pre obe deti by na každé pripadlo presne 83,36 eur mesačne. Zohľadnením faktorov veku a tým aj nevyhnutných potrieb výživou oprávnených potom odvolací súd dospel k záveru, že na primeranosť sumy výživného použiteľnej na výživné pre maloletú je suma 70 eur mesačne. Tu je treba podotknúť, že súd prvého stupňa pri určovaní rozsahu vychádzal zo sumy 56.738,16 eur, ktorá bola odporcovi vyplatená jeho predchádzajúcim zamestnávateľom spoločnosťou Jadrová a vyraďovacia spoločnosť, a.s. Bratislava s ktorou ukončil pracovný pomer v zmysle dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 6.6.2011 titulom odstupného, keďže sa odporca stal nadbytočným v dôsledku čoho bol daný výpovedný dôvod podľa § 63 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce. Odporcovi však bola z uvedeného dôvodu vyplatená v čistom suma 48.728,04 eur, ktorá bola sčasti použitá na zaplatenie spoločného úveru manželov a sčasti v sume 35.000 eur bola investovaná do finančného produktu v Q. A., ktoré tam boli vložené odporcom na jeho meno. Odvolací súd je toho názoru, že predmetné finančné prostriedky resp. veci za ne získané sú bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov, ktoré doposiaľ trvá, preto nemôžu byť tieto prostriedky momentálne použiteľné pre potreby vyživovacej povinnosti, ako nemôžu byť použité aj prípadné prostriedky získané rodičom, ktorý by eventuálne scudzoval veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Vyššie uvedené dôvody odôvodňovali v zmysle § 220 O. s. p. zmenu napadnutého rozsudku v časti výživného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.